

Az MTI egy híréhez: A kormányzóvivő reagált a pápa szombati nyilatkozatára (MTI 2008. május 11. 16:00)

A kormányzóvivő hangsúlyozta: van Magyarországon nagyjából egymillió ember, akik tartós kapcsolatban élnek együtt, de nem kötöttek házasságot, emiatt egy sor területen hátrányt szenvednek azokhoz képest, akik házasságban élnek. Hozzátette: „...a kormány nekik szeretett volna lehetőséget adni arra, hogy a leghétköznapibb ügyekben, például az örökösödésnél vagy bizonyos szociális ügyeknél ne érje őket hátrányos megkülönböztetés. Erről szól a törvény, amelyet a kormány javaslatára az Országgyűlés nagy többséggel támogatott.” - jelentette ki Daróczi Dávid.

De kérdezzük meg, miért nem akar ez az egymillió ember házasságot kötni? Vannak persze szegénylősek, akik nem mernek az anyakönyvvezető elé állni, de talán egy millió ember mégsem egészen infantilis. Vagy infantilis emberekhez mégsem kellene igazítani az ország jogrendjét. Lehetnek olyanok is, akik megvetik az olyan „ostoba formalitásokat” mint a házasság.

De nézzük, valóban ostoba formalitás-e a házasság intézménye? Az állam eddig azért támogatta és támogatja kedvező intézkedésekkel: örökösödés, nyugdíj stb., mert elő akarja segíteni azt, hogy a polgárok ilyen párkapcsolatban éljenek. A házasság ugyanis az az intézmény, amely a leginkább alkalmas arra, hogy abban gyermekek nőjenek fel. A felek ugyanis tartósan kívánnak együtt élni, s ezt ki is nyilvánítják. Kedvezményt adni nem kötelező és nem hátrányos megkülönböztetés az, ha valaki valamilyen feltételhez kötve kap kedvezményt. A kedvezmény biztosítása soha nem volt olyan aktuális, mint ma, amikor az ország, s ezen túl Európa népesedési helyzete katasztrofális. Hogy nem veszi ezt észre egy közpolitikával foglalkozó művelt és okos ember? Vagy észreveszi, csak nem érdekli, esetleg kifejezetten kevesebb gyermeket akar rendezett körülmények között felnőni látni?

Végül lehetnek olyanok, akik berzenkednek attól, hogy felelősséget, kötelezettséget vállaljanak, párjukért, gyermekeikért, vagy párt és gyermeket sem akarnak. S aztán persze a dolgok rendje szerint mégis lesz, ha nem is pár, de kapcsolat, és mégis lesz gyermek felelősség nélkül. Ezt kellene támogatnia az államnak?

Bárki új házasságra léphet, aki nagykorú, és még nem házas. Aki tehát azt kívánja, hogy a nyugdíj és az örökösödés, szociális segélyek reá is vonatkozzanak, kössön házasságot és vállalja a kötelezettségeket is, ha jogokat akar. Szabad továbbá élettársi kapcsolatban is élni, maradni, miután azonban ebben a felek nem kívánnak tartósan együtt, felelőtlenül gyermekeiknek kedvező környezetet biztosítva élni, ne várják, hogy számukra az állam kedvezményeket biztosít.

Gondoljunk csak tovább!

Vajon hátrányos megkülönböztetés-e, ha valaki csak akkor kap hitelt, ha önrészt igazol? Hátrányos megkülönböztetés-e azokkal szemben, akik nem diplomások, ha valaki diplomásként kedvezőbb fizetést kap? Hátrányos megkülönböztetés-e a le nem vizsgázottakkal szemben, ha valaki csak akkor kap egyetemi diplomát, ha előbb levizsgázik? Hátrányos megkülönböztetés-e az, ha szociális segélyre csak rászorulóknak jogosultak? Kialakulhat-e jól szituált férfiú, ha nem kap szociális bérlakást?

Álljon most már meg a gyalogmenet! A jogalkotók vegyék elő józan eszüket és vegyék elő józan eszüket a hírlapírók, és az eszement érdekvédők is, és magyarázzák el mindezt annak az egymillió embernek, hátha több gyermek születik és különösen hátha több gyerek nő fel családi környezetben.